

Solariego Antoniego

Dzielnice: Ochota

Osiedla: Filtry

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1928

Opis

Antonio Solari (1700-1763) - architekt włoski. Pochodził z Campione d'Italia - włoskiej enklawy na terenie szwajcarskiego kantonu Ticino. Do Polski przybył w 1726 roku, aby wspomóc - pracującego tu również jako architekt - swojego ojca Rocha. Początkowo był architektem Rzeczypospolitej. Zaraz po przyjeździe wspólnie z Józefem Fontaną kierował budową kościoła pw. św. Jana Bożego i Andrzeja Apostoła wraz z klasztorem bonifratrów (ul. Bonifraterska 12), następnie zaś budynku klasztoru ss. Sakramentek (Rynek Nowego Miasta róg ul. Starej). W 1740 roku został nadwornym architektem króla Augusta III Sasa. Rozpoczął wówczas przebudowę Zamku Królewskiego. Sześć lat później dobudował od zachodu kaplicę Św. Trójcy do Kościoła pw. Stygmatów św. Franciszka Serafickiego (ul. Zakroczyńska 1) a w 1754 roku miał zbudować tam - dziś nieistniejącą już - podziemną kaplicę św. Witalisa. Działał nie tylko w stolicy - jego dzieła znajdują się m.in. w Krakowie, Siedlcach, Siennicy oraz Warce. Zmarł w Warszawie, prawdopodobnie w swoim domu na Nowym Mieście.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 1: Kolonia Staszica. Inwestycja ASBUDu. Blok ma 5 pięter, w budynku zaprojektowano 15 funkcjonalnych apartamentów o powierzchni od 58 do 120 m. kw. Na parterze mieści się powierzchnia biurowa (94,7 m. kw.) oraz przestronne lobby, zaś w podziemiach znajdują się miejsca parkingowe dla samochodów mieszkańców.

Nr 3: Willa. Ta piękna willa powstała w 1927 wg proj. Józefa Referowskiego w Kolonii Staszica. Referowski był studentem architektury rosyjskiej na PW i był współpracownikiem Tołwińskiego. Architekt kupił tę działkę w 1925, kiedy dookoła jeszcze nic nie było. Mieszkała wraz z nim matka - dla niej i jej służącej Referowski przewidział oddzielne wejście. W budynku architekt zaprojektował łazienkę, słuźbówkę, pralnię, suszarnię gazową, spiźarnię, kotłownię, pomieszczenie na węgiel i warsztat właściciela. W 1937 budynek został sprzedany Leopoldowi Welliszowi, kolekcjonerowi grafik. W czasie wojny willa ucierpiała dość mocno, ale ją odbudowano dla Urzędu Rady Ministrów.

Mieszkał w niej profesor Bolesław Górnicki (1909-1998) - lekarz pediatra, historyk medycyny, w latach 1960-69 dyrektor Instytutu Matki i Dziecka, rektor Akademii Medycznej, prezes Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego. Dziś dom należy do rodziny Kalamus, którzy dzięki pomocy architektów Anny Łowieńskiej-Fedorowskiej i jej męża Ryszarda zrobili jeszcze dodatkowe mieszkanie na strychu dla swoich dzieci. Wyróżnia się spośród innych, skromniejszych domów kolonii Staszica i ogólnie określany jest jako pałacyk.

Nr 5: Dom mieszkalny Funduszu Kwaterunku Wojskowego. Powstał ok. 1930 wg proj. Stanisława Fiszera.

Data nadania nazwy: 1928.05.14
